

[Miljøministeren]

nuar 1985; fabrikanterne får derved mulighed for at tilpasse sig de nye regler.

For det andet har miljøministeriet givet en generel dispensation fra salgsforbuddet i § 26, således at det i overgangsperioden ikke vil være forbudt at sælge langtidsholdbare levnedsmidler efter udløbet af datoen for mindre holdbarhed. Jeg mener derfor ikke, at der foreløbig er nogen fare for, at der skulle forekomme unødvendig destruktion af sunde madvarer, hvad jeg også ville anse for meget urimeligt.

Det er meningen, at der i løbet af den tid, dispensationen løber, skal indhentes erfaringer om, hvordan datomærkningen af langtidsholdbare levnedsmidler kunne komme til at fungere, og på baggrund af disse erfaringer vil jeg overveje, om der skulle være behov for f. eks. en forlængelse af dispensationen eller eventuelt at gøre den permanent. Jeg ser derfor ingen grund til i dag at tage initiativ til en ændring af bekendtgørelsen.

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret og så lige indledningsvis slå fast, at jeg er helt enig med ministeren i, at datomærkning er af betydning for forbrugerne, og at erhvervene frivilligt har gjort dette. Der ligger da heller ikke nogen antydning af det modsatte i mit spørgsmål, ej heller i begrundelsen for spørgsmålet, så det vil jeg gerne have fjernet som et diskussionspunkt.

Jeg koncentrerer mig i mit spørgsmål udelukkende om de langtidsholdbare varer, og jeg er også opmærksom på, at der er givet en dispensation. Det, jeg har bedt ministeren om allerede på nuværende tidspunkt, er at sige, om man vil udnytte de erfaringer, man har f. eks. fra Norge og Sverige, og udnytte den viden, man har i andre EF-lande, til allerede nu at gøre dispensationen til en permanent ordning, således at de langtidsholdbare varer ikke skal mærkes.

Ministeren siger, der ikke vil ske nogen destruktion her og nu. Det er rigtigt, men der er nogle varer, som bliver produceret i dag, som eventuelt først skal sælges efter 1985 og udmærket kunne sælges indtil 1995 eller år 2000, og da de ikke må ommærkes, vil der altså på et tidspunkt komme en destruktion af sunde madvarer. Derfor synes jeg, at ministeren burde følge de andre EF-landes for-

tolkning af direktivet. Der har man altså taget reglen om de langtidsholdbare varer helt ud, således at det allerede nu i de andre lande er en permanent ordning, at man ikke foretager den mærkning. Ifølge de oplysninger, jeg har, er Danmark det eneste land, hvor denne ordning kun er baseret på en dispensation, og derfor vil jeg høre ministeren, om han ikke allerede nu vil følge de andre EF-lande.

Miljøministeren (Erik Holst):

Ifølge de oplysninger, jeg har, er Danmark ikke det eneste land, hvor disse regler gælder. Man har de samme regler i Vesttyskland, som vi har her i Danmark.

At store dele af erhvervene har været imod en dispensationsordning, kan spørgeren og jeg måske godt undre os over, men der er en fornuftig forklaring på det. Man finder, at problemerne kan løses ved hjælp af en effektiv lagerstyring, og disse erhverv har altså været bange for, at man kunne svække forbrugernes tillid til datomærkningen.

Men i øvrigt er jeg enig med spørgeren i, at der ikke skal ske destruktion af levnedsmidler, der ikke giver anledning til problemer, og jeg går da også ud fra, at den tid, vi nu får under indkøringen, vil give os nogle erfaringer, som vi kan bygge på i henseende til den endelige løsning, der, som jeg sagde, muligvis vil resultere i, at dispensationen forlænges eller eventuelt gøres permanent. Men i dag, hvor jeg ikke har de erfaringer, vil det være forkert at tage en sådan beslutning.

Dyremose (KF):

Ja men så vil jeg gerne spørge, hvornår ministeren regner med at få disse erfaringer. Det skulle jo gerne være inden den 1. januar 1985. Erfaringerne med de langtidsholdbare varer tager det jo lang tid at få, og derfor vil jeg spørge ministeren, hvornår han vil tage initiativ til en fornyet vurdering, således at man ikke i de sidste 1-2 år inden den nye frist bliver tvunget til i de pågældende virksomheder at foretage en mærkning med år 1995 eller 2000, som vil virke som en latterliggørelse af det øvrige mærkningssystem. Det er, for at virksomhederne allerede tidligt kan begynde at planlægge, at jeg ønsker, at ministeren skal gøre dispensationen permanent. Derfor vil jeg bede ministeren om i